



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 11. Regis responsum ad curiæ postulata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. inferioris rescriptum contra Papistas
A. C. 1624. Senatui fuisse traditum comperiisset,
 ipse vero firmum fixumque haberet,
 bellum, quod pararet, nullatenus in
 Religionis bellum convertere: Postea
 tamen a suis edoctus, quod in hoc li-
 bello nihil suæ auctoritati adversum
 contineretur, illum acceptabat, septem
 hisce articulis comprehensum. I. Om-
 nes Jesuitæ, & Sacerdotes ab exteris
 Seminariis emissi Regno expellantur,
 & nuperum edictum hanc in rem pro-
 mulgatum effectui detur. II. Papistæ
 omnibus spolientur armis. III. Lon-
 dino ejecti ad ea, quæ ipsis assignabun-
 tur, loca recedant, nec inde itinere
 quinque leucarum discedant, & Lon-
 dino decem leucis distent. IV. Pro-
 hibeantur, ne deinceps pro audiendo
 sacro ad Legatorum ædes confluant.
 V. Publicis muneribus amoveantur.
 VI. Rex omnes Magistratus ad exe-
 quendas leges in Catholicos editas se-
 vere compellat. VII. Occasione alte-
 rius patti nuptialis se Regia fide obstrin-
 gat, harum legum executionem nulla-
 tenus suspensurum.

§. XI.

Regis responsum ad Curiaë postulata.

Non

Non deerant ex ipsis Sectariis non pauci, qui tam apertum Religionis odium detestarentur, palamque edicerent, quod Rex aut ultro, ne Buchinghamianæ relationis falsitatem, necnon postulatorum iniquitatem cerneret, cæcus esse voluerit, aut clientis sui, a quo hæc omnia ortum habebant, indigna servitute adeo fasciatus esset, ut ea, quæ falso & perperam proposita noverat, tanquam vera & æqua coram Senatu profiteretur: postquam enim Palatinum se armis vindicatorum sponderat, se in sua secta immote perstiturum, atque ad Curia vota Catholicos oppressurum, his verbis declarabat: *Infelix sim oportet sicubi eo, quo me tam conscientia, quam obligatio mea impellit, adigendus eram, ut non ipse sponte præcurram. Quæ mea sit fides, quæ confessio, interrogate libellos meos, inspicite vitam, & actiones meas. Non spero, me eousque vitam protracturum, ut intelligam, me, vel Religionis causa suspectum meis esse. Neque sic agam, ut quisquam forte id suspicari possit. Opto autem in marmore, tanquam vituperii lapide, & quidem atrocibus literis, ad sempiternam rei memoriam inscribi, sicubi deprehensus sum a Religione ea, quam profiteor, defecisse. Is enim, qui ante faciem Dei hypocritam agit, cui ho-*
mines

Sæc. XVII.
 A. C. 1624.

Sæc. XVII. mines fidem habeant, indignus est. Deum
 A. C. 1624. testor, etiam viscera mea commoveri cœ-
 pisse, ubi Pontificum dogmata sic inva-
 luisse notavi. Id genus cordolii haud se-
 gnus me afflixit, ac si spinas intra ocu-
 los, stimulosque intra renes habuissem.
 Sæpius, quo pacto incremento ejus rei ob-
 viam ire possim, deliberare cœpi. Ut ne-
 que, si minus hoc fecissem, excusandus
 veniam. Martyris quidem nomen mihi
 non sumo: sed Confessoris titulo venio.
 Quamquam etiam modo quodam Martyr
 dici forte possim. Sicut vel in sacris no-
 stris Isaacum ab Ismaele sugillari accidit.
 Nullus unquam Regum extitisse notatus
 est, qui plus calumniis me fuerit obno-
 xius. Interim in persecutionem nequic-
 quam incubui, semper enim statui, Reli-
 gionem alia re magis nulla vires accipe-
 re, quam persecutionibus. Meministis ve-
 tus illud: Martyrum nempe sanguinem,
 Ecclesiæ esse sementem. Jam ita est,
 ut non tam de petitis illis vestris assen-
 tiar, sed etiam majus quiddam adjicere
 velim. Illud autem hoc est, nempe ut
 intra præfixum temporis terminum, tam
 Jesuitæ, quam Monachi, ac Clerici ex
 hoc regno excludantur. Hoc ut per trium
 regnorum fines ematurari possit, triplici
 proscriptione erit opus. Ut igitur pro-
 vinciarum Judices in recusantes animad-
 vertant, res postulat. Illi adhucdum
 pleno

pleno jure utuntur, licet a me dispensatio Sæc. XVII.
 alia intervenerit ulla. Ego non sic re- A. C. 1624.
 gnare didici, non ut utar semper calca-
 ribus, sed habenis interdum inflectam. Ita-
 que de hoc providebo.

Secundum hæc legem feram, qua e
 subditis meis coerceri isti possunt, quicun-
 que ad Oratores peregrinos intrare com-
 periuntur. Domus quidem Oratorum suis
 gaudent privilegiis. Interim isti negotia-
 tores, sicubi adibus illis exeant, in via
 ab observatoribus prehendi, atque ad præ-
 nam rapi possunt. Ut sic exemplum pœ-
 næ extet in medio:

Addo etiam hoc, nempe me & de fi-
 liis vestris sollicitum esse. Et certe diu
 de his deliberavi. Cujus rei testes consi-
 liarios meos appello. De iis autem ita
 sentio, ut non nisi grande nefas esse cen-
 seam, sicubi liberi vestri sub meis regnis
 sic quidem educari velint, tanquam sive
 apud Madritum, sive Romam, nasce-
 rentur.

De ultimo, quod superest, ob lauda-
 tissimum illud, quod suppeditastis, consi-
 lium, vos amo. Præter non omnem ra-
 tionem est, Rex ut patiatur subditos suos
 alterius magis legibus, quam suis obli-
 gari. Quid non Rex in alio territorio
 sive regno, & cur esset curiosus? De eo
 ergo estote securi. Nunquam non dein-
 seps eventurum est, ut id genus conditio-
 nes

Sæc. XVII. nes extra vagantes locum sint inventura.
A. C. 1624. Subditos siquidem cum Regibus idem vitæ
necisque arbitrium nancisci, consentaneum
utique est.

§. XII.

Varia Regis decreta contra Ca-
tholicos.

Wilson l. c. **C**um vero Rex in suo responso nullam
 de Catholicis Aula & officiis pu-
 blicis amovendis mentionem fecisset,
 Senatus suam in eos invidiam nondum
 expletam ratus, libellum, in quo quin-
 quaginta septem Proceres Catholicos
 officiis publicis honoratos designabant,
 Regi tradidit: ne tamen Rex hunc ar-
 ticulum urgeret, effecerat Buching-
 hamus, veritus, ne ejus Mater, quæ
 plurimum apud Regem valebat, pari-
 ter Aula excedere juberetur: Ceterum
 paulopost edictum in Catholicos inno-
 vatum est, hujus tenoris: *Posteaquam*
Magnæ Britannicæ Rex, tam ab Ecclesia-
sticis, quam secularibus, sub his comitiis
congregatis statibus, erudiri cœpisset, quid
quantumque sive incommodi, sive periculi,
ab ingenti Jesuitarum, Clericorumque
multitudine, impenderet, qui quidem au-
thoritate Romani Pontificis ordinati, at-
que hoc in Anglicanum regnum inducti
sunt. Ut de fastu, & insolentia, qua
quidem